

Mihenik

Kültür - Sanat - Edebiyat

Sırma Sıla YALÇIN **BAKİ DOSTLUK**

Bir varmış, bir yokmuş. Uzak ormanların birinde üç tavşan yaşarmış. Bu tavşanların isimleri Tadille, Tudille, Tidille'ymiş. Tidille bir gün insanların kazdığı derin bir kuyuya düşmüş. Düşünce canı çok acımış ve bağırmasına başlamış:

“İmdat! Yardım edin. İmdat!”

Bağırması bağırmasına ama Tidille'nin sesini kimse duymamış. Aradan birkaç saat geçince Tadille ve Tudille, Tidille hakkında endişelenmeye başlamışlar. Tidille'yi aramaya karar vermişler. Tadille sağ tarafa, Tudille sol tarafa gitmiş. Tidille'yi Tadille bulmuş ve Tidille birinin onu bulmasına çok mutlu olmuş.

“Tadille, lütfen beni buradan çıkar.”

Tadille düşünmüş, düşünmüş ama nasıl çıkaracağını bir türlü bulamamış. Kuyu çok derinmiş çünkü. Ancak bir kişi daha olursa Tidille'yi kurtarabilirmiş. Bu yüzden Tudille'yi bulmaya karar vermiş ve onun gittiği yön olan sol tarafa doğru gitmiş ve biraz aradıktan sonra Tudille'yi bulmuş. Nefes nefese Tudille'ye:

“Tidille'yi buldum ama çok derin bir kuyuya düşmüş. Senin yardımın olmadan onu oradan çıkaramam. Lütfen bana yardım et.” demiş.

Tudille, yardım etmeyi kabul etmiş ve ikisi beraber Tidille'nin yanına varmışlar. Tidille:

“Sizi gördüğüme çok sevindim. Beni buradan çıkarır mısınız?”

İkisi birlik olup Tidille'yi kuyudan çıkarmışlar. Tidille bunun üzerine:

“Dost dostun eğlenmiş atıdır diyen atalarımız çok doğru söylemiş. Sizler benim gerçek dostlarımsınız, zor zamanımda benim yanımda oldunuz. İkinize de çok teşekkür ederim.” demiş ve üçü her zaman dost kalmışlar.

Burcu YALÇIN **İNSANLIK DERSİ**

Bir gün bulunduğum yerden çok uzaklara gittim. Şehrin gerisinde kalmış küçük bir kasabaya yerleştim. Ertesi gün dolaşmaya çıktım. Hiçbir yeri bilmeden gezdim. Çarşısı var dediler, oraya gittim. Bir kuyumcu ile tanıştım, o çok bilge bir insandı. Bana kasabayı anlattı. Geçmişini, tarihini anlattı. Tabi anlatırken esnaf arkadaşın dükkanındayız. Çay, kahve derken laf uzadı. O sırada kuyumcu dükkanına bir öğrenci geldi adres sormaya. Tabi biz öyle sandık fakat hırsızlığa gelmiş. Tezgahtaki beş on bileziği alıp kaçtı. Şaşkınlıktan ne yapacağımızı şaşırдық. Kaçarken diğer esnaf arkadaşlar çocuğu yakaladılar. Ellerinden zor aldık, yalvardık, “Yapmayın, bize bırakın!” dedik. Eziyet etmek için değil elbette, neden böyle bir şey yaptığını öğrenmek için. “İhtiyaçtan ya da yetiştirme tarzından.” dedik. “İhtiyacın varsa söyle” dedi esnaf, “Sana yardımcı olalım. Bir daha hırsızlık yapma! Sen daha öğrencisin, senin önünde gideceğin çok yolun var. Böyle çalarak hiçbir şey elde edemezsin.” dedik. İknâ ettik ve şikayetçi olmadık. Çok kıymetli esnaf arkadaşla bir olduk, cebine para koyduk. Araştırdık, kötü bir çocuk olmadığını da öğrendik. O gün de mecbur kalmış ama çok pişman olmuş. Biz de o günden sonra çocuğa okul ve iş konusunda maddî manevî destek verdik ve vatanına hayırlı bir birey olması için çaba gösterdik. Elimizden geleni yaptık.

Adem Buğra ÇAKMAK

Zeynep Rukiye ALP **ARKADAŞLARIM**

Kitaplar bir arkadaş bana,
Okumayan cahil kalır yanımda.
Okudukça anlaşılır değerleri,
Asla doyamam okumaya.

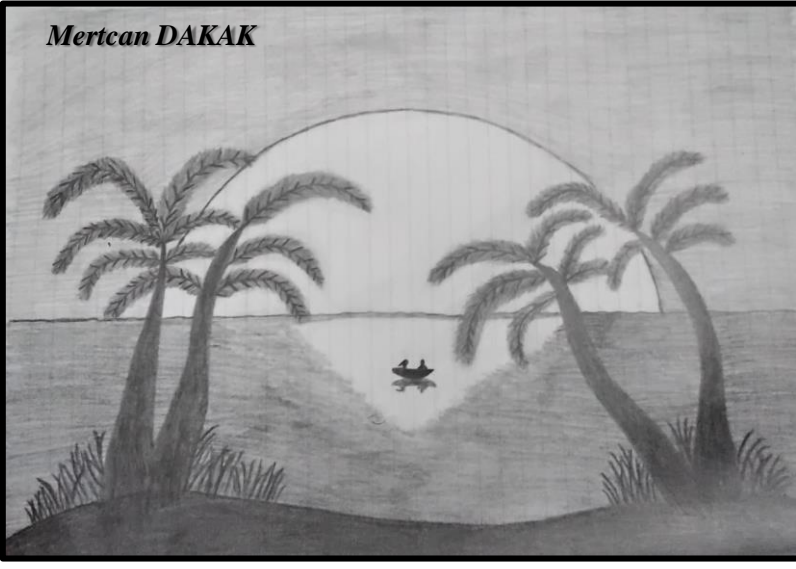
Severim ben kitaplarımı,
Onlar yoldaştır bana.
Her zaman gerçek arkadaş gibi kalırlar yanımda,
En değerli varlıklarım canım kitaplarım.

Bilal GÖK **DOĞANIN GÜZELLİKLERİ**

Dağlarda akar şırl şırl sular,
Çamlıklarda koşuşan sincaplar,
Kırlarda oynayan çocuklar,
Doğa ne güzel!

Cıvıl cıvıl ötüşen kuşlar,
Yaz kış demeden çalışan karıncalar,
Ovalar, vadiler, dereler, her bir yer,
Doğa ne güzel!

Çeşit çeşit kokan çiçekler,
Türlü türlü yetişen meyveler,
Dostumuz bütün hayvanlar,
Doğa ne güzel!

Rümeysa TÜRKÖĞLU TÜRKİYE

Dünya'nın tam kalbinde,
Birçok zenginliğiyle ünlü bu evrende,
Havası ayrı, toprağı ayrı,
Bir başkadır benim gönlümde.

Tarihi güzel, doğası güzel;
Sakın, görmeden gideyim deme!
Eğer bu zenginliği görmezsen,
Çok kırılır sana bu ülke.

Bir tarafta dağları,
Öbür tarafta denizleri,
Daha nice güzellikleri,
Bekler bizi bu ülkede.

Buket YALÇIN KORONAVİRUS

Koronavirüs artık Türkiye'de,
Her yeri sardı tüm gücüyle,
Ölü ve vaka sayısı çoğalıyor,
Dünyadaki kişiler hep azalıyor.

Evden çıkma sakın!
Virüs dışarılarda geziyor.
Bize hep bulaştırıyor,
Mutluluğu azaltıyor.

Dışarıdaysan mesafenin kuru,
Kalabalıklar yüzünden oldu bu,
Şimdi her yer bomboş kaldı.
Sokaklardaki kişiler azaldı.

Şimdilik okullar yok,
Marketler hep boş,
Çıkma yasağına uyalım,
Koronavirüsü uzaklaştıralım.

Rümeysa Gül ARICI KORKU

İnsanın sınırı nedir? İnsan gözünün gördüğünü kendi sınırı zanneder. Bazen insan, kafasını yukarıya çevirir ve gökyüzünün görebildiği kadar olduğunu düşünür. Halbuki gökyüzü, atmosferin görünen kısmına verilen isimdir. Gökyüzünü geçtiğimizde ise uzay başlar. Yani gökyüzü bizim sınırimız değildir. İnsanlar onu aşabilirler, bunun için bizi engelleyecek hiçbir şey yok, korkularımız hariç. Korkularımız yüzünden uçmaktan, suyun içine girmekten ve daha pek çok şeyden kaçırırız. Sürekli olumsuz düşünürüz. Aslında bunu yapmak yerine sadece onları yenmeyi ve olumlu düşünebilmeyi başarırız onları yeneriz. Örneğin; Hezarfen'in nasıl uçtuğunu, Vecihi Hürkuş'un nasıl göklerde süzülmesini ya da Yuri Gagarin'in nasıl uzaya çıktığını ve bunları yaparken sadece korkularını yendiklerini düşünürsek bir şey yapmaktan çekinmez, aksine daha özgüvenli oluruz ve bu bizi başarıya götürür. Yani bize sınırlar koyan şey gökyüzü veya atmosfer değildir. Korkularımızdır. Onları aşarsak sınırlarımız bir anda özgürlüklerimiz olur.

Mertcan DAKAK FCZZK BEŞLİ

Bir gün Afrika'nın hayvanlarla dolu bir yerinde insanların hiç bilmediği bir özellik varmış. Bu şey hayvanların konuşmasıymış. Bu yerde zebredan antilopa, filden zürafaya kadar pek çok hayvan varmış. O yerde hayvanlar birbirlerini kollar, sever, birbirlerine saygı duymuş. Ama neredeyse her gün yaşadıkları bir korku varmış. O korku yırtıcı hayvanlar. Aslanlardan timsahlara, çitalardan sırtlanlara pek çok yırtıcı hayvan da varmış. Bu yerde beş hayvandan oluşan bir dost grubu varmış. Bu beşli fil, ceylan, zürafa, zebra ve bir kuştan oluşuyormuş. Yazın kuraklığında hayvanlar susuz kaldıkları için tehlikeli bir nehre gitmeye karar vermişler.

Zürafa: "Hey çocuklar! Susuzluktan kırılacağız. Neden hala nehre gitmiyoruz?"

Fil: "Hayvanların gittiği bu nehir çok tehlikeli."

Ceylan: "Peki neden tehlikeli o nehir?"

Fil: "Çünkü o nehirde timsahlar var. Bu yüzden tehlikeli."

Zebra: "Ama gitmezsek susuzluktan öleceğiz."

Kuş: "Ben de sana katılıyorum."

Zebra ve diğer hayvanlar en sonunda ortak karar verip nehre yol almışlar. Beşli nehrin kenarına varlıklarına timsahların görünmediğini söylemişler.

Fil: "Bizden önce hayvanlar burdan su içerken bazıları ölmüş. Biz dikkatli olmalıyız."

Beşli suyun yanına gitmiş ve su içmeye başlamışlar ama timsahların onları izlediklerinden habersizlermiş. Bir anda bu beşli su içerken bir timsah harekete geçmiş. Timsah zebrenin ayağından tutarak onu nehre çekmeye çalışmış.

Zebra: "İmdat, imdat, kurtarın beni!"

Fil: "Siz burada bekleyin, ben zebra'yı kurtaracağım."

Timsah zebra'yı tam nehrin içine çekerken fil ayağıyla timsaha vurup ayağını bırakmasını sağlamış. Ve ikisi de diğer timsahların saldırısına uğramadan çarçabuk nehirden çıkmışlar.

Zebra: "Teşekkür ederim beni kurtardığın için."

Fil: "Ne demek zebra kardeş. Böyle zamanlarda birbirimize yardım etmek bizim görevimiz. Biz dostuz."

Zebra kurtulduğunda ceylan kuş ve zürafa boş durur mu? Hep bir ağızdan "Oley, zebra kurtuldu." diye sevinçle bağırılmışlar. Neyse ki uzun süren kuraklık da bu olaydan sonra sona ermiş, yağmurlar başlamış. Hayvanların ve bu beşlinin tehlikeli nehre gitmelerine de gerek kalmamış. Bütün hayvanlar mutlu bir şekilde yaşamışlar.

Mert SEVEN

SAĞLIK

Bir fidan yetiştir doğaya,
O büyüyüp ağaç olacak.
Yaşamak istiyorsan sağlıklı,
Önce sağlığın olacak.

Uzun bir ömrün olsun,
Bu ömrün sağlıklı dolsun,
Çocuklarınla, torunlarınla,
Önce sağlığın olacak.

Temiz ciğerlerin, temiz kalbin;
Parlak olsun geleceğin,
Mutlu bir yaşam için,
Önce sağlığın olacak.

Hayat istiyorsan sağlık dolu,
Kesme hiçbir zaman umudu,
Eksik etmezsen mutluluğu,
Önce sağlığın olacak.

Aile içinde olursa sağlığın,
Birbirinize sımsıkı sarılın,
Şunu da hiç unutmayın:
Önce sağlığın olacak.

Gül ARICI

CANIM TÜRKİYE'M

Dağıyla taşıyla efsane,
Onu izlemek şahane,
Kapadokya'da balonuyla,
Adıyaman'da Nemrut'uyla;
Muhteşemsin canım Türkiye'm.

Ege'de mavisıyla, Karadeniz'de yeşiliyle;
Çok güzelsin Türkiye'm!
Alanya'dan paraşütle indim bozkırına,
Muhteşemsin canım Türkiye'm.

Korkusuz erinle ilerler bu ülke,
Şanlı bayrağın dalgalanır her yerde,
Kuşkusuz severiz seni her şeyinle,
Muhteşemsin canım Türkiye'm.

Cansu DURU

SEVMEK

Bir insan neden sever?
Sadece sevmek için mi?
İnsan bir ağacı, bir çiçeği ya da
Bir hayvanı da sevebilir.
Yeter ki insan sevmeyi bilsin.

Yüreğindeki o ışığı görebilsin.
Sevmek basit bir şey değil aslında.
Güzel sevmek, çok sevmekten önemli.
İnsan bazen sevmeyi sever.

Sevmek nasıl bir duygu?
Bir güneş kadar güzel mi?
İnsan sevince;
Bir kuşun özgürlüğü kadar mutlu olur aslında.

Yeter ki insan sevmeyi bilsin.
Sevmek vazgeçilebilecek bir şey mi?
Bir çikolatanın verdiği mutluluk mu sevmek?
Sevmek, insanın kendini yenmesi demek aslında.

Sırma Sıla YALÇIN

Şükrü Eren KALAYCI **GERİ DÖNÜŞÜM**

Bu zamanda geri dönüşümün ne olduğunu bilmeyeniniz yoktur. Geri dönüşüm bildiğiniz gibi plastik, cam, kağıt vb. maddelerin ayrıştırılıp yeniden kullanılmasına denir. Geri dönüşümün hem ülke ekonomisine hem de doğaya katkısı çoktur. Plastik atıklar doğada 1000 yılda, cam 4000 yılda, pil 300 yılda, kağıt ise 3 ayda kayboluyor. Bunların toprağa ne kadar zararı var biliyor musunuz? Özellikle kağıdın geri dönüşümü çok önemli. Kağıtların geri dönüşümü yapılmadığı zaman kağıt elde edebilmek için pek çok ağaç kesileceğini hepimiz biliyoruz. Unutmayalım ki kesilen her ağaç oksijenimizin biraz daha azalması demektir.

Ağaçlar sadece kesilerek yok edilmiyor. Doğaya atılan cam atıklar da güneş ışınlarını bir mercek gibi yansıtarak orman yangınlarının çıkmasına sebep oluyor. Sonuç olarak da binlerce hektar orman yok olabiliyor. Sadece ormanlar değil, hayvanlara da zarar veriyoruz. Denize attığımız çöpler yüzünden pek çok canlı zarar görüyor.

Uzun sözün kısası, geri dönüşüm çok önemlidir. Lütfen hepimiz yazdıklarımızı dikkate alarak geri dönüşüme çok önem verelim, dünyamızı rahat bırakalım.

Nisa Ayşe TAŞİNEN **TEKNOLOJİ**

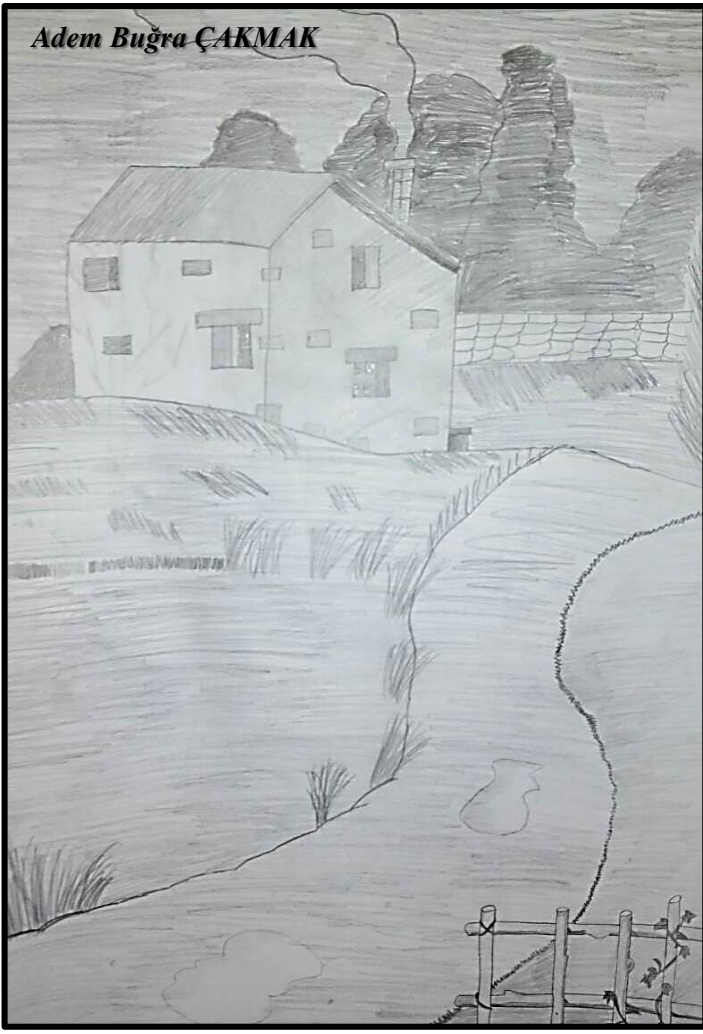
Teknolojiyi neredeyse hayatımızın her anında kullanıyoruz. Büyük küçük hepimiz teknolojinin nimetlerinden faydalanıyoruz. Fakat teknolojinin zararlarını da görmemiz gerekir.

Tablet, telefon, bilgisayar gibi teknolojik aletler hepimizin elinin altında. Bunlar bilinçli bir şekilde kullanılmazsa hem yaşamımızı, hem aile içi sosyal iletişimimizi olumsuz etkiler. Bu zararları en aza indirebilmek için tablet, telefon ve bilgisayara ayırdığımız vaktin çoğunu arkadaşlarımıza ve ailemize ayırabiliriz. Bu teknolojik aletlerden tamamen uzak durmak elbette mümkün değil ama elimizden geldiğince azaltırsak hem sağlığımızı hem sosyal ilişkilerimizi hem de beynimizi bu zararlı etkilerden kurtarabiliriz.

Sözün kısası, teknolojinin zararlı yönlerini de bilmeli, bunları unutmamalı ve ona göre davranmalıyız.

Yiğit ATMACA **BAŞARININ ÖYKÜSÜ**

Ben başarıların tesadüf olmadığına inanıyorum. Hiçbir başarı öyküsünün altında tesadüf imzası yoktur. Başarı emek ister, çaba ister ve bunlardan çalışmaktan geçer. Düzenli çalışmak, araştırmak, eksik taraflarımızı bulup bunları gidermek için yapılan tüm çabalar, gün gelir bize başarı ödülü olarak geri döner. Tesadüfen elde edilen başarıların devamlılığı da olmaz. Kısa zamanda söner ve kaybolur. Örneğin şans oyunları ile elde edilen kazanç kısa sürede yok olur. Oysaki emek üstüne emekle elde edilenlerin eksilmesi olmaz, tam aksine o emekle elde edilenler çoğalır ve her şeyin kıymeti artar. Hayatı boyunca çalışan, emek harcayan insanlar toplum içinde saygın insanlar olarak yer alır. Çünkü bu onların en doğal hakkıdır. Sözün kısası, başarının tadını alabilmek için bir şeye emek vermeli, emek olmadan yemek olmayacağını bilmeliyiz.

Muhammed KEYVANOĞLU DİKKATLİ OLUN!

Bir pazartesi sabahı okul için hazırlandım. Servise binip okuluma ulaştım. Servisten inip sırama doğru gidiyordum. Arkamdan gelen bir arkadaşım koşarak beni iteleyip yere düşürdü, arkasına bile bakmadan sırasına doğru koştu. Ben ne olduğunu bile anlamadım. Alnımda bir acı hissediyordum. Elimi alnıma koyduğumda elim kan içinde kaldı. Çok korkmuştum. Arkadaşlarım okul görevlisine haber verdiler. Kendimi çok kötü hissediyordum ve arkadaşşıma karşı da sinirliydim. Çünkü beni o bu hale getirmişti. Daha sonra Salim Abi durumun kötü olduğunu görüp beni hastaneye götürdü. Annem babam yanımda yoktular. Onlar yanımda olmadığı için daha çok korkuyordum. Hastanede bana ne yapacaklar diye de korkuyordum. Beni hemen müdahale odasına aldılar. Yaramı temizleyip kapattılar. Benim hala canım yanıyordu. Aileme haber vermek için ailemin telefon numarasını bilip bilmediğimi sordular. Babamın numarasını ezbere biliyordum, numarayı söyledim. Burada da bilmeseydim ailemin o an haberi olmayacaktı. Daha sonra babam geldi. Babamı görünce çok duygulandım ve ağladım. Babam “Ne oldu?” diye sordu, ben de anlattım. Salim Abi beni babama teslim etti. Hastane görevlileri babama şikayetçi olup olmadığını sordu. Babam da “Şikayetçi değilim.” dedi ve ona bir kağıt imzalatıldı. Hastanede dikiş atmadılar ve Ankara’ya gitmemizi söylediler. Hastaneden çıkıp eve gittik. Annemi alarak Ankara’ya hastaneye gittik. Orada dikiş attılar. Canım yandı ama sonra azaldı. Yaşadığım bu olaydan bir ders çıkardım. Koşarak ve dikkatsiz davranarak başımıza neler geldiğini gördüm. Ben veya herhangi bir arkadaşımız, öndeki arkadaşlarımızla zarar verebileceğimizi düşünerek hareket etmeliyiz, diye düşünüyorum. Benim başıma gelen olay sizin de başınıza gelebilir. Dikkatli olun!

Elanur KAPLAN KAYBOLAN SAAT

Bir ilkbahar sabahında çiçekler açmış, göçmen kuşlar geri dönmüştü. Böyle güzel bir sabahta ben de kahvaltımı yapıp hemen dışarı çıktım. Evimizin biraz ilerisindeki ağaçlıklı yola doğru yürürken kaldırımın kenarında eski bir saat gördüm. Sahibini görebilirim umuduyla etrafa bakındım ama kimseyi göremedim. Saati bulduğum yere en yakın yerde bir bakkal vardı. Saati yanıma alıp bu bakkala girdim ve sordum:

“İyi günler. Kaldırımın kenarında bir saat buldum. Sizin olabilir mi acaba?”

Bakkal saati eline alarak inceledikten sonra:

“Hayır, benim değil. Hem bu saat çok eski, bu kadar eski bir saati kim kaybetmiş olabilir ki? Ben böyle bir saati kullanmam.” diyerek birkaç dükkan ilerideki kuyumcuya gitmemi ve ona sormamı önerdi.

Saati alarak bakkaldan ayrıldım ve kuyumcuya doğru ilerledim. Bu kuyumcuda çok değerli saatler de vardı, hem eski hem yeni. Heyecanla kuyumcuya girerek sordum:

“İyi günler. Böyle bir saat buldum. Sizin olabilir mi acaba?”

Kuyumcu saate dikkatle baktı ve:

“Benim o kadar çok saatim var ki böyle eski bir saatle işim olmaz.” dedi.

Saatin sahibini nasıl bulacağımı düşünerek oradan ayrıldım ve eve doğru yürümeye başladım. Saati bulduğum yere yakın bir yerde bir dedeye rastladım ve ona da olanı biteni anlattım. Dikkatlice saati inceledikten sonra:

“Bu saatin sahibi çıkmadığına göre ben bu saati alabilirim ve tamir ederim. Ben bu saati değersiz görmüyorum. Hem bu saat eski değil ki! Sadece toza toprağa bulaşmış. Biraz çabayla bu saat yepyeni olur. Hem belki o sürede saatin sahibini buluruz ve ona bu saati yepyeni bir şekilde veririz.”

Dedenin bu tutumu beni çok mutlu etti. Bu olaydan sonra anladım ki her şeyin kıymeti vardır. Çamura bulanmış bir saatin bile...

Rümeysa KURUOĞLU AL BAYRAĞIM

Sen hiç boş durma,
Saatlerce gökyüzünde dalgalan.
Boş durduğun zaman,
Akar vücuttan kırmızı kan.

Milletimizin göstergesisin,
Kalbimizin hiç eksik edilmeyenisin,
Senin için canımızı feda ederiz,
Yine de seni göklerden indirmeyiz.

Senin uğruna can verdik,
Bayrağımız bayrak dedik,
Seni göklerden indirmeye çalışsan,
Kötü kalpli düşmanı yere serdik.

Her zaman seni koruduk,
Korumaktan hiç bıkmadık,
Çünkü sen benim bayrağım,
Milletimizin al bayrağısın.

Mirac KAPLAN DÖNÜŞTÜR

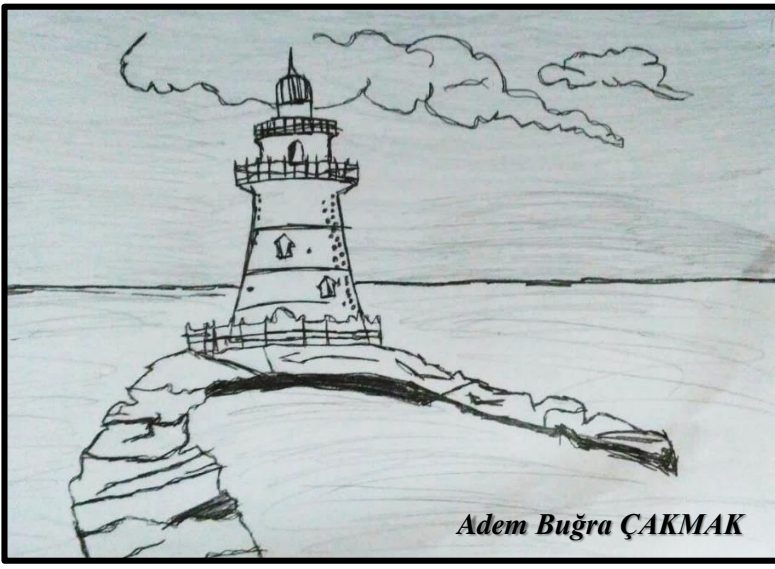
Geri dönüşüm yapalım,
Etrafı koruyalım.
Yerlere çöp atmayaarak,
Dünyamızı kurtaralım.

Atmayın kağıtları çöpe,
Yollayın geri dönüşüme.
Görevdir bu hepimize,
İhtiyacımız var nefese.

Şeyma ER 29 EKİM

29 Ekim 1923’te Cumhuriyetin ilanı,
Mustafa Kemal Atatürk verdi bize en büyük armağanı,
Bütün millet meclisin etrafında toplandı,
TBMM’de Cumhuriyetin ilanı vardı.

Canımız gibi korumalıyız Cumhuriyet’imizi,
Atatürk’ten torunlarına kalan, yaşatmalıyız bu vasiyeti,
Çocuk çocuk ellerinde bayraklarla koşmalı,
Bize neşe veren bu bayram 98. yaşına basmalı.

İclal AKTAŞ MİNİK TAVŞAN

Bir zamanlar hayvanların dostça yaşadığı bir orman varmış. Hayvanlar birbirlerine yardım eder, zor zamanlarda birbirlerine kenetlenir, zorlukları hep birlikte yenerlermiş. Bir gün bu ormana çok sevimli bir tavşan gelmiş. Yumuşacık, kar beyazı tüyleri, masmavi parlayan gözleriyle herkesi etkilemiş. Karnını gösterince tüm hayvanlar onun için yiyecek aramaya başlamış.

Bir gün tavşan Ponpon onun için bir yatak yapmaya ormana gitmiş. Minik tavşan da ormandaymış. Kendi kendine konuşuyormuş. Tüm hayvanları kendine köle yapacağını, onları karanlık ormana gönderip buraya kendi arkadaşlarını getireceğini söylemiş. Ponpon diğer hayvanlara haber verecekken minik tavşan onu görüp "Lütfen dur!" demiş. Ponpon:

- Hayır, bunun bir cezası olacak, demiş.

- Onun için değil, bunu senin için diyorum. Bunu söyleyince sence sana mı inanırlar, yoksa benim gibi şirin bir tavşana mı?

Ponpon:

-Tabii ki bana inanırlar. Onlar benim dostlarım, demiş ve hayvanlar gelmiş. Her şeyi duymuşlar ve Ponpon'a ona ne yapacağını sormuşlar. Ponpon lafını bitirmeden minik tavşan ağlamaya başlamış ve korkuyla:

-N'olur beni karanlık ormana göndermeyin. Tek istediğim ormanımda özgürce dolaşmaktı. Beni orada kürkümü almakla tehdit ediyorlardı. Sadece buranın güvenli olup olmadığını kontrol ettim. Ya buraya da gelirlerse?

Sincap Lulu:

-Ah şu insanlar! Ben de buraya o yüzden geldim. Beni kafese koyup tekerleği çevirmem gerektiğini, yoksa beni ısıtmaya yarayan minicik kürkümü alacaklarını söylüyorlardı, demiş.

Aslında tüm hayvanlar aynı şeyden şikayetçiydi. Her ağzından:

-Ama bu haksızlık! Neden süs olarak bize lazım olan kürkümüzü alıyorlar?" diye sözler çıkıyormuş. Tavşan Ponpon, burada tüm hayvanlara yer olduğunu belirterek sevimli tavşana artık buranın bir üyesi olduğunu söylemiş. Ancak insanları korkutmak için bir plan yaptıklarını ve bu plana onun da dahil olduğunu söylemiş. Tüm hayvanlar üst üste dizilmiş ve en üstte minik tavşan varmış. İnsanlar hayvanları öyle görünce çok korkmuşlar ve ormanı terk etmişler. Minik tavşanın yüzü ilk kez gülmüş. Tüm hayvanlar huzurla yaşamışlar.

Alperen ARICI EN İYİ DOSTUM

Her sabah olduğu gibi erkenden uyanıp kahvaltımı yaptım ve servise binip okula gittim. O gün okulda en sevdiğim dersler vardı. Derslere girdim, teneffüslerde arkadaşlarımla oynadım, ders bittiğinde ise eve gelmek için tekrar servise bindim. Servisten inip evin önüne yaklaştığımda bir köpek sesi duydum. Sesin geldiği yere gittim ve orada çok güzel bir köpek gördüm. Köpeği sevmek için yaklaştığımda benden uzaklaştı ve korktuğu için kaçtı. Ben de köpeğin aç olduğunu düşünerek eve çıkıp ona yemek getirmek istedim. Evden ekme ve bir parça et alarak aşağıya indim ama köpek orada yoktu. Ben de fazla uzaklaşmış olamaz diyerek etrafa bakmaya başladım. Çok geçmeden köpeğin sesini duydum ama çok acıklı geliyordu. Çok aç olduğunu düşündüm ve elimdeki yemeği vermek için hemen koştum. Fakat orada gördüklerime inanmadım. Köpeği zincirle bağlamışlar ve ona eziyet etmişler. Köpeğin her yeri yara içindeydi. Köpeği o durumda görünce çok üzüldüm ve onu zincirden çözüp eve götürmeye karar verdim. Yanına yaklaştım ama benden korktuğu için yaklaşmama izin vermedi. Ben de üzerime geldiğinde korktum ve kaçtım. Eve koşup babama haber verdim. Babam birlikte gidip alabiliriz dedi. Babamı oraya götürdüm ve köpeği sakinleştirip almayı başardık. Karnımı hemen orada doyurması için ekme ve eti verdim. Köpek bana öyle güzel bakıyordu ki adını Masum koymaya karar verdim. Masum'a her gün özenle baktım ve gün geçtikçe güçlenip büyüdü. Onunla birlikte güzel zaman geçiriyorduk ve bana çok alışmıştı. Masum benim en yakın arkadaşım oldu ve herkese onunla olan dostluğumu anlattım. Böylelikle arkadaşlarım ve çevremdeki insanlar hayvanları korumanın ve hayvanlara yapılan eziyeti engellemenin önemini anladı.

İclal BOZDOĞAN HAYVANLARI KORUYALIM

Hayvanları sevmeli, hayvanları korumalı, onlara değer vermeli. Onlara kulübeler yapmalı, onlara yemekler vermeli, onları çok sevmeliyiz. Yaralandıklarında veterinerine götürmeliyiz. Zor durumda kalmış hayvanları korumalı, düzenli bir şekilde bakımlarını yapmalı, onlara eziyet edilmesine izin vermemeli, eziyet edenleri uymalı, kuşların karıncaların yuvalarını bozmamalı, korkutmamalı, bakamayacağımız hayvanları eve almamalıyız. Biz eve almasak da başkaları alabilir, onlara gereken şeyleri söylemeliyiz. Kuşları avlamamalı, avlamak isteyenleri uymalıyız. Yiyecek atıklarımızı özellikle de ekmeği atacağımıza yakınlarımızda bulunan hayvanlara vermeliyiz. Haydi hepimiz bilinçlenelim ve hayvanları koruyalım.

Nehirsu ÖZTÜRK AĞAÇLARI KORUYALIM

Ağaçlar bizim hayatımızda önemli bir rol oynuyor.

Aynı zamanda ağaçlar bizim oksijen kaynağımız da oluyor.

Ama bazı insanlar ağaçlara zarar veriyorlar, onları kesiyorlar.

Bu kötü bir durum biz ağaçlardan meyveler yiyoruz ve çoğu kuru yemişin kaynağı da ağaçlar.

Ceviz, badem, fındık vb. şeylerin çoğu ağaçlarda yetişiyor.

Dediğim gibi çoğu insan bu ağaçları kesiyor.

Ağaçları korumak için onlara böcek ilacı ve benzeri ilaçlar kullanıyorlar.

Böcekleri yok etmek isterken ağaçların yapraklarına ve gövdelerine zarar veriyorlar.

Siz de o insanlar gibi ağaçları kesmeyin, onlara zarar vermeyin.

Sizler de benim gibi olun ve ağaçlara zarar vermeyin.

İMTİYAZ SAHİBİ

Selim ŞAHİN

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Musa IŞIK

YAYIN KURULU

Özge TURAN
Mevlûde ŞAHİN

OKUL ADRES TELEFON

SÜLEYMAN ŞAH İLKÖĞRETİM KURUMLARI

Atatürk Mahallesi Fecir Sokak No:2
Çubuk/ANKARA 0 (312) 837 37 10

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Semih Hüseyin KAHVECI

GÖRSEL DANIŞMAN

Sultan KAYMAK